

Nazik Sözler Kutusu

Yavuz DEMİRKIRAN

Nazik Sözler Kutusu

Yavuz DEMİRKİRAN

Emily, Akaağaç Sokağı'nın sonundaki sıcak bir evde yaşıyordu. Sıcak açık kahverengi bir teni, dalgalı kestane rengi saçları ve meraklı, parlak bir gülümsemesi vardı. Güneşli bir cumartesi günü, büyükannesinin tozlu tavan arasını keşfederken küçük bir ahşap kutu buldu. Kutu bal rengi ahşaptan oyulmuştu ve minik kalp şeklinde bir kilidi vardı. Emily, "Sen özelsin," diye fısıldadığında kutu yumuşak, altın rengi bir ışıkla parladı.

Emily kutuyu her yere kanvas çantasında taşıyordu. Annesine gösterip, "Dünyanın en güzel pankeklerini sen yapıyorsun!" dedi. Kutunun ek yerleri sıcak bir ışıqla parıldadı. Annesi gülümsedi ve ona sarıldı. Emily'nin ela gözleri hayretle parladı. Nazik sözlerin kutuyu daha da parlak yaptığını keşfetti. Bu sıradan bir kutu değildi—bu, nezaketin sihirli kutusuydu!

Okulda Emily, arkadaşı Jack'e, "Futbolda harikasın," dedi. Çantasındaki kutu kanvasın içinden parladı. Jack sırttı ve "Teşekkürler, Emily!" dedi. Sonra öğretmeni Bayan Patel'e, "Bize öğrenmemizde hep yardım ediyorsun," dedi. Kutu yine parladı. Emily her nazik sözün sihri daha da güçlendirdiğini fark etti. Kutuyu olabildiğince çok nazik sözle doldurmaya karar verdi.

O akşam Emily babasına, "Dünyanın en güzel yatmadan önce masallarını sen anlatıyorsun," dedi. Kutu sıcacık parladı. Babası sevinçle ısıldadı. Sonra Emily küçük kardeşine, "Çok komiksin!" dedi. Kutu daha da parlak parladı. Emily içten içe mutlu hissetti. Kutunun hafif bir sıcaklıkla uğulduğunu fark etti. Sanki kutu tüm nezaketi toplayıp biriktiriyordu.

Ertesi sabah Emily kutuyu açtı ve şaşkınlıkla nefesini tuttu. İçinde minik kâğıt kalpler vardı! Her kalbin üzerinde bir mesaj yazılıydı. Birinde "Sen nazıksın," yazıyordu. Bir diğesinde "Gülümsemeye devam et!" Emily hayretler içinde kaldı. Kutu, nazık sözlerini küçük hediyelere dönüştürmüştü. Kalpleri dikkatlice çıkarıp çantasına koydu. Bu mesajların birinin gününü güzelleştirebileceğini biliyordu.

Emily kâğıt kalpleri ailesi ve arkadaşlarıyla paylaşmaya başladı. Annesine "Seviliyorsun," yazan bir kalp verdi. Annesinin gözleri mutlu gözyaşlarıyla doldu. Jack'e "İyi bir arkadaşsın," yazan bir kalp verdi. Jack gülümsedi ve "Bu çok havalı!" dedi. Emily nazık bir şey söylediğinde kutu parlamaya devam ediyordu. Bir oyun gibiydi, ama daha iyisi—çünkü herkes kendini özel hissettiriyordu.

Bir gün Bayan Patel, Noah adında yeni bir öğrenciyi tanıttı. Açık tenliydi, koyu saçları alnına düşüyordu ve büyük koyu gözleri utangaçça yere bakıyordu. Bol gelen yeşil bir kapüşonlu giymişti ve sırt çantasını sıkıca tutuyordu. "Bu Noah," dedi Bayan Patel. "Onu hoş karşılayalım." Noah küçük, gergin bir gülümseme gösterdi. Saklanmak ister gibi görünüyordu.

Emily Noah'ın ögle yemeğinde tek başına oturduğunu fark etti. Nazik bir şey söylemek istedi ama o da utangaçtı. Kutuyu hatırladı. Çantasına uzandı ve bir kâğıt kalp çıkardı. Üzerinde "Yalnız değilsin," yazıyordu. Noah'a doğru yürüdü ve kalbi ona uzattı. "Bu senin için," dedi yumuşacık bir sesle. Noah şaşırmış göründü. "Teşekkürler," diye fısıldadı. Yüzünde minik bir gülümseme belirdi.

Emily kutuya, "Noah yeni bir okula geldiđi için cesur," dedi. Kutu parlak bir şekilde parladı. Daha fazla kâğıt kalp belirdi! Birinde "Hoş geldin, Noah!" yazıyordu. Bir diğesinde "Burada olmandan mutluyuz." Emily bunları sınıf arkadaşlarıyla paylaştı. Jack birini okudu ve "Noah'a kendini evinde hissettirelim," dedi. Çocukların her biri bir kalp alıp Noah'a verdi. Noah'ın gözleri şaşkınlık ve mutlulukla açıldı.

Noah kâğıt kalpleri alırken omuzları gevşedi. "Hepinize teşekkür ederim," dedi, sesi biraz daha güçlü çıktı. Bayan Patel sıcacık gülümsedi. "Emily, ne harika bir fikir," dedi. "Nazik sözler gerçek bir fark yaratabilir." Emily'nin çantasındaki kutu o kadar parlak parladı ki içinden küçük bir ışık sızdı. Emily gurur duydu. Birinin kendini hoş karşılanmış hissetmesine yardımcı olmak için kutunun sihrini kullanmıştı.

Ertesi gün Noah sınıfa kocaman bir gülümsemeyle girdi. Öğle yemeğinde Emily ve Jack'le oturdu. "Burayı seviyorum," dedi. "Herkes çok nazik." Emily mutluydu. Kutunun sihrinin, nezaket samimi olduğunda en güçlü olduğunu fark etti. Sadece sözler söylememiști; onları gerçekten kastetmiști. Kutu çantasında yumuşakça parladı, sanki onaylıyordu.

Haftanın sonunda Emily kutuyu yeniden açtı. İçi cesaret verici sözlerle dolu kâğıt kalplarla doluydu. Bazılarını ihtiyacı olan herkes için sınıfta bırakmaya karar verdi. Bayan Patel küçük bir nezaket köşesi kurmasına yardım etti. "Bu, dostluğu paylaşmanın çok güzel bir yolu," dedi Bayan Patel. Emily gülümsedi. İnsanlar birbirine nazık davrandığı sürece kutunun parlamaya devam edeceğini biliyordu.

Noah, Emily'nin en iyi arkadaşlarından biri oldu. Kutuyu koyacak nazik sözler bulmasına yardım etmeyi çok seviyordu. Bir gün, "Emily, tanıdığım en nazik insansın," dedi. Kutu her zamankinden daha parlak parladı. Emily güldü. "Bu kutu," dedi. "Hayır," dedi Noah. "Bu sensin. Nezaketin olmasını sen sağlıyorsun." Emily içten içe sıcacık hissetti. Noah'ın haklı olduğunu biliyordu.

Emily sihirli kutunun sadece bir yardımcı olduğunu öğrendi. Gerçek sihir nazık sözlerde ve nazık kalplerdeydi. O ve Noah kâğıt kalpleri bütün okulla paylaştı. Kısa süre sonra herkes güzel şeyler söylüyor ve yeni arkadaşlar ediniyordu. Kutu Emily'nin çantasında kaldı, her zaman parlamaya hazırdı. Ama en güzel yanı herkesin yüzündeki gülümsemeleri görmektir.

Bir öğleden sonra Emily, Noah ve Jack'le büyük bir ağacın altında oturdu. Kâğıt kalpleri birlikte okudular. "Sen önemlisin," diye okudu biri. "Dünyayı güzelleştiriyorsun," diye okudu bir diğeri. Noah, "Buraya taşındığım için mutluyum," dedi. Emily gülümsedi. "Ben de mutluyum," dedi. Kutu aralarında sıcacık parladı. Nezaketin her zaman en büyük sihir olacağını biliyorlardı.

Ve böylece nazik sözler kutusu sevinç yaymaya devam etti. Emily onu masasında tuttu ve biri bir gülümsemeye ihtiyaç duyduğunda bir kâğıt kalp paylaşırdı. Nazik sözlerin anlamlı bir fark yaratabileceğini öğrendi. Onları paylaştığımızda dostluk büyür. Ve nezaketin sihri asla solmaz—kalpten geldiğinde daha da güçlenir.